

МАГЪОСНИЧЕСТВО В ЦЪРКВАТА

Дейвид Уилкерсън

5 Фефруари 1990

Неколцина обърнали се към Исус чародейци ходят днес из страната и предупреждават, че сатанисти и практикуващи магьосници са се вмъкнали в църквите – особено в харизматичните. Някои от тези бивши чародейци са написали книги, разказващи за зли магьосници, които са направили сатанински заговор да влязат в събранието на вярващите, преструвайки се на свръх духовни християни. Тяхната цел е да измамат и провалят пастори и да доведат множества от наивни вярващи в окултно поклонение.

Казват, че много от тези зли магьосници вече са твърдо установени в множество църкви, контролират пастора и събранието и причиняват голямо объркване, зло, разводи, дори смърт. В офиса получаваме много писма, където хората казват, че вярват, че пастора им е под някакъв вид демонично влияние и аз мисля, че много от тях са прави.

Светии, да не сме посмели ние, в тялото Христово, да позволим на силата на дявола да бъде величана в Божия дом! Неговата сила е ограничена и той не може да пробие огнената стена на Святия Дух. Когато учениците бяха изпратени със сила да изцеляват болните и да възкресяват мъртвите, те се върнаха радостни: „В Твоето Име и демоните ни се покоряват.“ (Лука 10:17)

Единствения пастор, който би могъл да попадне под контрола на магьосници е този, който се отдава на таен грях; който е воден от жаждата за успех или алчност; или който е предал Господ чрез неверие или небрежност! Божий човек, който е умъртвил делата на плътта и владее Господния меч, би познал врага. Той би разпознал всеки капан и би се изправил срещу злия, както направи Павел с магьосницата във Филипи.

Ето какво се случи: млада робиня беше обладана от дявола като практикуваща магьосница с предсказвателен дух и искаше да се промъкне в служението на Павел! Тя следваше него и спътниците му и викаше: „Тези хора са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение.“ (Деяния 16:17)

Но духът на Павел беше обезпокоен. Той разбра, че момичето не беше спасено и нямаше право да се докосва до светите неща. Той предусети капана. Обърна се и каза на злия дух в нея: „Заповядвам ти в Името на Исус Христос да излезеш от нея. И той излезе в същия час.“ (стих 18)

Павел беше безразличен към силата на демона. Той беше воден от Святия Дух и пълнен с Божието Слово. Но Библията говори за една група от предполагаеми служители, които бяха атакувани и буквално победени от демон. Това бяха седемте синове на Скева. Когато те се опитаха да изгонят демон от един човек, злия дух скочи върху тях, разкъса дрехите им и ги разгони по улиците в паника, защото те не познаваха Исус и не бяха пълни с Него!

Онези, които ходят в святост се противят на дявола

Служители на Евангелието, които падат в дълбок грях, не е защото демон е „скочил“ върху тях или са били изкушени от магьосница. Те са подведени от собствената си похот и желаня! Изпаднали са от святата земя и са започнали да обикалят из дяволската територия!

Никое събрание, което ходи в святост и в страх от Бог не може да бъде измамано или контролирано от магьосници или зли духове. Само полудели за удоволствия, отхвърлящи Библията и светостта църкви са отворени за сатанинските опити да се внедри в тях.

Където Божието Слово е издигнато, където хората отделят себе си от злото и света, където има истинско покаяние и покорство на Святия Дух, там Исус винаги ще демонстрира присъствието Си!

Събрание, което се къпе в присъствието на Исус, не трябва да крещи заповеди на демоните. Самата сила на Исус прогонва всяко зло! Сатана и злите му орди просто не могат да живеят в присъствието на Христос. Ние се противим на дявола, като се изпълваме с Исус, живеем и се покланяме в присъствието Му!

Наистина ли има църкви и пастори днес, които попадат под контрола на магьосници и демони? Абсолютно да!

Знам една огромна петдесятна църква, напълно предадена на Сатана. Пасторът ѝ има зъл дух на похот. Той извършваше прелюбодеяние след прелюбодеяние и скоро в това се забърка и жена му. Те въведоха в църквата нещо, което нарекоха „връзки“ и развиха цяла доктрина по тази тема.

Първо, въведоха танци в светилището. Пасторът казва на събранието да гледат партньора си в очите, докато Святия Дух осъществи „връзка“. В това бяха въввлечени пасторите, лидерите и дяконите. Започнаха да разменят жените си и да прелюбодействат.

Не след дълго всичко се обърка. Разводите зачестиха. Енорияшите започнаха да получават нервни кризи. Синът на пастора се самоуби. Дъщеря му се разведе и избяга с друг мъж. Случиха се още самоубийства. Една млада майка така обезумяла заради това, че съпругът ѝ я напуснал, че удавила бебето си във ваната, за да може душата му да бъде на сигурно място с Исус!

Тази църква беше напълно унищожена и замесена в множество съдебни дела –всичко това заради необузданата похот на един върнал се към греха пастор! Този човек, пълен със Сатана, изложи цялото си стадо на демоничните сили!

Възлюбени, бъдете внимателни в коя църква ходите! Внимавайте да имате духовно разбиране, защото пастор, който е отворил себе си за Сатана, може да отвори сърцето ви за демоничните сили.

Но в това послание ще говоря за един вид магьосничество, който е по-опасен от това, защото е много по-неуловим вид.

Той е внесен в църквата не от зли пастири или магьосници, а от множества християни, които не знаят, че са под заклинанието на магьосничество!

Видът магьосничество, който искам да изложа, се намира в Таймс Скуеър Чърч, във всяка църква в Америка и до някаква степен във всяка църква по света. Може да е само семе, но е там.

Ще попиташ: „Как може дяволът да измами Божиите избрани? С окултни изкушения?“ Не! Това е твърде очевидно. Ние лесно можем да разпознаем инструментите на Сатана в тази сфера. Не, той идва при нас по друг начин. Атаката му е толкова фина, че малцина християни успяват да я разпознаят.

Защото непокорството е като греха на чародейството (1 Царе 15:23)

Когато Господ ми показва вида магьосничество в църквата днес, това разтърси душата ми. Описано е в 1 Царе 15:22-23: „Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността - от тлъстината на овни. Защото непокорността е като греха на чародейството, и упорството като нечестието и идолопоклонството.“

Библията тук описва магьосничество доста по-опасно от окултизма. То контролира повече пастори и събрания от всеки друг вид демонично влияние. Това е непокорството към Божието Слово!

Не бързай да седнеш и да се отпуснеш, мислейки си: „Слава на Бог, това не се отнася за мен. Аз не съм непокорен на Божието Слово. Обичам Словото. Ходя в послушание!“

Така си мислех и аз докато Бог не ме обвини в опасността от попадане под обаянието на това магьосничество. Той ми показва семето на неговото начало –това, което изникна в Едемската градина! Всички ние имаме семето на този грях, дори неволно може да си под влиянието на неговото зло очарование.

Исус ни казва притча, която разкрива магьосничеството. Чел съм притчата за злия стопанин много пъти. Молил съм се върху нея. Но досега не виждах магьосничеството, което Исус разкрива там.

„Имаше един стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин и построи кула; и като го даде под наем на лозари, отиде в чужбина. А когато наближи времето на плодовете, изпрати слугите си при лозарите, за да приберат плодовете му. И лозарите, като хванаха слугите му, един биха, друг убиха, а трети с камъни пребиха. Пак изпрати други слуги, повече на брой от първите; и на тях сториха същото. А най-накрая изпрати при тях сина си, като казваше: Ще почетат сина ми.

Но лозарите, като видяха сина, казаха помежду си: Този е наследникът; елате да го убием и да присвоим наследството му! И като го хванаха, го изхвърлиха вън от лозето и го убиха. И така, когато стопанинът на лозето си дойде, какво ще направи на тези лозари? Казаха Му: Злосторниците лошо ще погуби, а лозето ще даде под наем на други лозари, които ще му дават плодовете на времето им.” (Матей 21:33-41)

Тази притча разказва за нещо повече от това как евреите отхвърлиха Божия призив от небето и как ще бъдат отстранени, а езичниците ще стопанисват лозето. Тя разказва също за голяма свръхестествена битка между силата на Исус Христос и силата на Сатана за наследството - душите и предаността на човечеството! Отнася се за това кой ще управлява и царува в сърцата на Божиите избраници! И, възлюбени, вие или сте под властта на Исус Христос, или под влиянието на Сатана!

Вижте, тази притча е за това как Божиите хора могат да бъдат омагьосани от дявола и станат напълно обладани от духа на антихриста. Христос тук говореше за най-мощната форма на магьосничество – бунт срещу истината!

Ето ключът към тази притча: „Този е наследникът; елате да го убием и да присвоим наследството му!” (стих 38). Тук говори дяволът! „Нека се разбунтуваме срещу Сина! Да Го разпънем! Ние ще вземем контрол!”

Истина е, че когато фарисеите чуха тази притча, „разбраха, че говори за тях.” (стих 45). Но Исус говори също и на църквата Си! В Евреи 6:5 виждаме хора, които „и са опитали доброто Божие слово и силите на бъдещия век...” Те са се разбунтували срещу това добро Слово, което са чули и в резултат на това „отново разпъват за себе си Божия Син и Го опозоряват” (стих 6).

Кой разпъва Христос отново и отново, и Го опозорява пред целия свят? Магьосниците? Сатанистите? Хомосексуалистите? Убийците? Не!

Това са онези, които са чули, опитали и участвали в истинското Божие Слово, след което са позволили в тях да се вкорени дух на непокорство! Сатана се е нанесъл, а те са били обладани – разпънали са Христос!

Християнино, казвам ти с авторитета на Божието Слово, че докато имаш дух на непокорство в себе си, е невъзможно Бог да те съживи или обнови! „Защото за тези, които веднъж са били осветлени и са опитали от небесния дар, и са станали съпричастни на Светия Дух... а са отпаднали, е невъзможно да се обновят за покаяние” (стихове 4,6).

Аз вярвам, че покаянието няма никакъв ефект върху онези, които са в бунт срещу Словото!

Нека погледнем по-отблизо тази форма на магьосничество в църквата.

Магьосничеството на непокорството започва с малък корен на горчицина!

Искам да говоря за това да бъдеш отровен от „горчива жлъч“. Петър въведе тази фраза, когато смъмри Симон - млад вярващ, който предложи пари, за да придобие силата на Светия Дух да полага ръце на хората за кръщение и чудеса.

„А Симон, като видя, че с полагането на ръцете на апостолите се даваше Светият Дух, им донесе пари, като каза: Дайте и на мен тази власт, така че на когото положи ръце, да приема Светия Дух!“

А Петър му каза: Парите ти заедно с теб да погинат, защото си помислил, че Божият дар може да се купи с пари. Ти нямаш нито участие, нито право в това нещо, защото сърцето ти не е искрено пред Бога. Затова, покай се от това твое нечестие и се моли на Господа, дано да ти се прости това намерение на сърцето ти; понеже виждам, че си изпълнен с горчива жлъч и си вързан в неправда.” (Деяния 8:18-23)

„Жлъч“ тук означава завист – опасна отрова. Симон беше заразен с нея! Аз вярвам, че той имаше сърце да помага на хората, поради което успя да прикрие състоянието си. Стих 13 казва, че той повярва, беше кръстен и „постоянно придружаваше Филип и се удивляваше, като гледаше знаменията и великите чудеса, които се вършеха.“

Нещо смъртоносно лежеше в основата! През цялото време, Симон си казваше: „И аз мога да направя това! Надарен съм. Съчувствам на хората. Дай ми шанс!“

Симон имаше опасно смесване в сърцето си - желание да бъде използван от Бог, заедно с желание за превъзходство! Той наистина искаше Бог да го използва, но също така се нуждаеше от признание. Искаше сила и позиция, без да плаща точната цена! Искаше пряк път.

Така е Божието дело и днес. Мнозина се опитват да минат по прекия път, за да стигнат до място на сила и използваемост. Ние предлагаме талантите и способностите си на Господ, но ако имаш таланта, а нямаш сърцето на слуга, Бог не може да те използва!

В третото си послание, Йоан говори за човек на име Диотреф, който „иска да бъде пръв между тях“ (3 Йоан 9). Когато нещата не станаха както на него му се искаше, той започна да „бръщолеви против“ братята със зловни думи.

„Бърборко“ е такъв, който плещи за незначителни неща. Диотреф беше обиден от посланието на Йоан и започна да клюкарства. Суетата му беше засегната, гордостта му наранена. Така че, той започна да разправя историята как е бил наранен от други Божии служители. Той наруши мира между братята и спечели много на своя страна.

Това не беше тежък грях, не беше доктринална грешка. Беше греха на нетърпението! Той не можа да изчака Бог да извърши делото. Искаше превъзходство и вероятно звучеше като да е напълно прав!

Унилият дух е плодородна почва за корена на горчивината!

„Кой ще повдигне унилия дух?“ (Притчи 18:14). Как можаха израилтяните от времето на Исая така да пропаднат, да се върнат до такава степен към греха и да се депресират за толкова кратко време? Исая обяснява: „От стъпалото на крака чак до главата няма в него здраво място — струпей и синини, и гнойни рани, нито изстискани, нито превързани, нито омекчени с масло.“ (Исая 1:6)

Пророкът излезе, за да предупреди Божия народ, които имаха отворени рани, струпей и синини. Той каза, че докато кървят и са с кръв по ръцете си, Бог не би ги чул: „И когато простирате ръцете си, ще крия очите Си от вас; даже когато принасяте много молитви, няма да слушам. Ръцете ви са пълни с кръв.“ (стих 15)

За чия кръв говори Господ? За твоята собствена! Ти кървиш от отворена в сърцето ти рана! Имаш нужда от намеса! Раната ти трябва да бъде облекчена от маслото на Святия Дух!

И въпреки това много от вас не отиват при Господаря за изцеление. Не осъзнавате, че Сатана се опитва да ви хване в магьосничеството на бунта. Вижте, Бог няма да чуе глас, който вика, а не приема освобождението Му!

Нека ви покажа колко опасно е непокорството и защо Бог го нарича магьосничество: лозарите от притчата бяха Божи деца. Те извършваха религиозни дела. Как може праведен фарисей, който плаща десятък за всяко листче мента в градината си; обича децата си; пътува по целия свят, за да обърне към Бог един единствен човек; вярно пази съботите и размишлява над Закона - да се превърне в такъв покварен човек? Как в крайна сметка можаха тези лозари да убият, откраднат и разпънат на кръст?

Бяха разядени! Имаха убийство в сърцето си и това не е от плътта – демонично е! Те убиха с камъни посланиците на закона! Знаеха какво се изисква от тях, но след като веднъж се опълчиха срещу Божието слово, горчивина се вкорени в сърцата им.

Взлюбени, горчивината заслепява! Губим духовното си видение до степента, до която порасне горчивината в нас. Колкото повече тя расте, толкова по-заслепени ставаме. Оставете корена на горчилката да гнояса, оставете раната да гангренияса, оставете цирея да излее отровата си из цялата ви душа - и ще станете точно като тези яростни фарисеи – толкова слепи, че накрая разпънаха Божия Син!

Ако продължиш в горчивата жлъч, ще свършиш при други горчиви души, бръщолевещ, хвърлящ камъни по светите Божии слуги, играещ ролята на беден неразбран мъченик. Накрая ще ходиш на жлъчни събрания, където другите ще споделят непокорството ти.

Ако продължиш в горчивата жлъч, ще отвориш сърцето и душата си за обладаване от демони! Ще станеш говорител на дявола. Езикът ти ще се превърне в копие, което пронизва ребрата на Христос. Ще Го изложиш публично пред всеки, когото познаваш. И ще се затвориш за гласовете на всички проповедници и пророци!

Божията работа ще продължи с други лозари, които искат да Му се покорят. Бог ще ти каже това, което Петър каза на Симон: „Ти нямаш нито участие, нито право в това нещо, защото сърцето ти не е искрено пред Бога.” (Деяния 8:21)

Наранил ли те е някой в Божия дом? Имаш ли горчив корен? Умолявам те: Бягай при лечителя на всички рани и Го помоли да го изкорени!

„Нека всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула заедно с всяка злоба да се махнат от вас” (Ефесяни 4:31). Спри сега!

Магьосничеството на бунта свършва с липса на почит към Исус!

„А най-накрая изпрати при тях сина си, като казваше: Ще почетат сина ми.” (Матей 21:37)

Непосредственото приложение на тази притча беше към фарисеите и религиозните лидери, за които говореше Исус. Те бяха запушили ушите си за пророците и стражите, които Бог им беше изпращал толкова често. „Ето, Аз изпращам до вас пророци... едни от тях ще убие и ще разпънете, други от тях ще биете в синагогите си и ще гоните от град в град” (Матей 23:34).

Исус разказа тази притча, за да разкрие плана на Сатана. Той се опита да им покаже, че зад липсата на почит към Него и това, че се затваряха за истината, стоеше сатанински заговор!

Христос им беше казал, че непокорството ги е превърнало в деца на Сатана: „Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето слово. Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си... А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате.” (Йоан 8:43-45)

Това беше посланието: „Вие станяхте горчиви, непокорни! Отворихте душата си за дявола. Той ви напълни с рани, синини, гниещи циреи и вече сте пълни със смърт. В сърцето ви има насилие. Не можете да чуете нищо, което казвам.

Никой пророк не може да ви достигне сега, никой страж! Дори и аз не мога да ви докосна. Давате наследството Ми на Сатана! Трябваше да бъдете Мои хора, но няма да бъдете. Продадохте се на врага. Презряхте властта Ми!”

Тези лозари не Го почетоха. Те се разбунтуваха и Го убиха. Но Сатана не получи наследството – възкресения Христос го даде на други.

Гледайки тези фарисеи, може би се чудите: Защо те показаха толкова неуважение към Него? Защо не Го почетоха? Защо не можеха да слушат или да разбират думите Му? Защо бяха толкова слепи?

Мнозина в Божия дом днес страдат от дори по-голяма слепота. Светият Дух идва при нас, искайки да ни покаже значението на всичко, което Исус ни каза. Той ни осъжда за нашите грехове. Били сме преведени от тъмнината в светлината Му. Защо тогава толкова много хора

в църквата все още ходят под заклинанието на магьосничеството, все още бърборят, горчиви и наранени, все още се държат за този дух на непокорство?

Някои вече са преминали границата като фарисеите. „Злосторниците лошо ще погуби” (Матей 21:41). Други падат по-дълбоко и по-дълбоко в капана на дявола и само небесна мълния може да ги стресне за опасността!

Просто не можеш да продължиш с горчиви корени, позеленял от завист и ревност, наранен, обиден и да обвиняваш другите. Не можеш да продължиш да игнорираш чистата Божия ръка, освен ако не си изгубил почитта си към Исус!

Исус дори и сега стои на вратата на сърцето ти. Той казва: „Отец Ме изпрати. Покажи Ми плода – покорството си! Ти беше засят в добра почва, имаше време да растеш. Каква реколта имаше за Мен?”

Почитта към Исус не е чувство, не е думи. Уважение и почит означава да правиш това, което е казал Той! Означава да се покориш на Словото Му, да оставиш настрана цялата болка и да положиш изцяло себе си в ръцете Му.

Ако не обърнеш внимание на това послание, а продължиш да се държиш за раните си, да се придържаш към недоволството си, да оправдаваш горчивината си, не само че не уважаваш Христос, но Го позориш и разпъваш още веднъж.

Има надежда за непокорните

Възлюбени, не бих могъл да дам това послание, ако Бог не ме беше окуражил за онези, които желаят да бъдат свободни от непокорството си. За това пише в Псалм 107:9-14.

„Защото насити жадната душа и изпълни гладната душа с добрини! Имаше и такива, които седяха в тъмнина и в сянката на смъртта, вързани в скръб и желязо, защото се разбунтуваха срещу Божиите слова и презряха съвета на Всевишния. И Той смири сърцето им с труд; те се спънаха и нямаше помощник.

Тогава викнаха към ГОСПОДА в бедствието си и Той ги спаси от притесненията им. Изведе ги от тъмнината и сянката на смъртта и разкъса оковите им.”

„Смирен” ли си от непокорството и горчивината си? Извикай към Господа на силите за Божествено освобождение! Нека Той разчупи демоничните връзки около сърцето ти и те изведе от сянката на смъртта в чудесната Си светлина!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1990 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Witchcraft in the Church](#) / [Магьосничество в църквата](#)